Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) judecător Barbacaru Igor

Dosarul nr. 3a-114/26

2-24061304-02-3a-26012026

D E C I Z I E

24 martie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:

Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

Grefier Goncear Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de SRL „Ceeportex - Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 6 iunie 2024, SRL „Ceeportex-Nord” s-a adresat cu acțiune împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, solicitînd :

1) Anularea actului administrativ - decizia de regularizare nr.373 din 27.02.2024 emisă de către Biroul Vamal Centru, ca fiind una ilegală şi nemotivată, cu obligarea Biroului Vamal Centru de a restitui drepturile de import achitate suplimentar în în mărime de 40607,37 lei;

2) Anularea actului administrativ, decizia organului vamal - actul de inspecţie aferent declarației vamale nr.20701135698 din 05.12.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, ca fiind unul ilegal şi nemotivat.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă SRL „Ceeportex-Nord” a indicat că, la data de 11 martie 2024 în adresa Serviciului Vamal a fost înaintată cererea prealabilă cu nr. de intrare Serviciul Vamal 7212, prin care s-a solicitat anularea deciziei de regularizare nr.373 din 27.02.2024 întocmită de către Biroul Vamal Centru şi anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.20701135698 din 05.12.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”.

Drept urmare a examinării superficiale a cererii prealabile precitate, de către Serviciul Vamal la data de 16 mai 2024 a fost emis răspunsul 28/1 1 -6389, prin care cererea prealabilă s-a respins, fiind indicat în răspunsul dat, argumente declarative, care nu pot duce la menţinerea actelor administrative ilegale şi nemotivate. Răspunsul precitat a fost recepţionat de către SRL „Ceeportex-Nord” la data de 21 mai 2024.

Respectiv, consideră prezenta cerere de chemare în judecată privind anularea deciziei de regularizare nr.373 din 27.02.2024 întocmită de către Biroul Vamal Centru şi anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.20701135698 din 05.12.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinare a valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit”, este depusă în termen.

Ce ţine de fondul cauzei, menţionează că la 5 decembrie 2023 de către SRL „Ceeportex-Nord” a fost depusă declaraţia vamală nr.20701135698.

Atrage atenţia că reieşind din menţiunile actului de inspecţie aferent declarației vamale precitate, funcţionarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv şi ilegal nu au acceptat valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord”, fiind majorată valoarea în vamă a mărfurilor după cum este indicat în actul de inspecţie cu : „1-72.52 lei/kg., 2- 72.52 lei/kg., 3-65 lei/buc, 4-72,25 lei kg, 5-5 lei/mtk”.

La fel, menționează că potrivit art.17^2 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 : *„(4) În sensul prezentului articol, garanţia suficientă reprezintă diferenţa dintre drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă a mărfii, determinată de autoritatea vamală cu titlu provizoriu, şi drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate de declarant”.*

Adică, legiuitorul explicit a indicat „determinată de autoritatea vamală”, fiind evident că după neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei 1 de determinare a valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, organul vamal deja a determinat/majorat valoarea în vamă a mărfurilor declarate prin indicarea sumei majorate pentru fiecare articol.

În acest sens, susține că neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, este una ilegală şi nemotivată.

Or, actele aferente tranzacţiei de import din speţă, confirmă fără echivoc, valoarea în vamă declarată în baza metodei 1 de determinare a valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit” şi anume :

1.Contractul de vânzare-cumpărare nr.0108/2023 din 01.08.2023: în care este expres indicat în art.1 : *„..Целью настоящего договора является продажа и купля вещей, обуви и других товаров бывших в употреблении (товары second hand), за исключением нижнего белья и носков. Под вещами бывшими в употреблении подразумеваются вещи second hand устаревшие и морально изношенные, некачественная упаковка и другие дефекты, которые не соответствуют требованиям к новым изделиям, именуемые в дальнейшем Товар, по ценам, оговоренным в Preisliste и învoice, действующие в день купли-продажи, в котором будет указан настоящий договор”;*

conform art.3 din contract : „Цены будут представлены Покупателью на базе Preisliste и învoice, которые периодично будут изменяться. Preisliste и invoice будут составнои частью договора”.

2. La rândul său în invoice nr.20240087 din 30.11.2023 sunt respectate prevederile contractului susmenţionat, în care se face menţiunea : „contract numărul şi data” „contract Nr.0108/2023”;

3. La fel în Price list și se face mențiunea : „contract, numărul și data” „contrakt Nr. 0108/2023”, ceea ce denotă certitudine ilegalitate neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord”, fiind evidentă legătura între price-list - invoice - contract;

4. Totodată, urmează a fi de menţionat că articolele/mărfurile indicate în price-list, preţurile indicate în price-list coincid cu articolele/mărfurile şi preţurile din invoice. Prin urmare rămîne neclar, care au fost motivele neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord”;

5. Factura nr.709 din 01.12.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord” către SRL. „Valex Expeditie” drept cheltuieli de transport;

6. Certificatul de dezinfecţie, în care este indicat cantitatea, care coincide cu cantitatea din invoice şi declaraţia vamală;

7. CMR în care este indicată cantitatea, care la fel coincide cu cantitatea din invoice și declarația vamală.

Astfel, SRL „Ceeportex-Nord” a prezentat Biroului Vamal Centru şi a anexat la cerere prealabilă toate actele necesare ce confirmă valoarea în vamă declarată în baza metodei 1, în speţă cu certitudine fiind impusă necesitatea anulării actului de inspecţie contestat, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respecţiv în baza preţului electiv plătit sau ele plătit”.

Însă, necătând la acest fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată) Biroul Vamal Centru a refuzat să valideze

declaraţia vamală cu metoda 1, invocând unele motive neargumentate şi care nu pot duce la majorarea valorii în vamă a mărfurilor declarate, acţiune/inacţiune ce duce la încălcarea drepturilor SRL „Ceeportex-Nord”, contrar prevederilor art.11 lit.b) Cod Vamal : „organul vamal are următoarele atribuţii de bază : b) apără drepturile şi interesele legitime ale persoanei în cadrul activităţii vamale”.

La fel, relevă că potrivit pct.9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.974/2016 : *„În sensul prezentului punct, „suspiciuni întemeiate” pot fi considerate : 1) neconcordanţe sau nereguli constatate în documentele şi sau informaţiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul vamal”.*

Or, consideră că la caz, careva riscuri concrete/exhaustive/motivate gestionate de către Serviciul Vamal nu au fost invocate de către Biroul Vamal Centru.

Opinează reclamantul că incompentența funcţionarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, se denotă şi din faptul că în actul de inspecţie a fost indicat că în vederea confirmării valorii în vamă declarate se solicită să prezentaţi următoarele acte/informaţii:

1. Corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului;
2. Comenzile de livrare;
3. Pro forma;
4. Contract pentru transport;
5. Dispoziţia de plata pentru cheltuieli de transport;
6. Facturi fiscale.

În acest sens, atrage atenţia instanţei de judecată că sunt prezenţi în situaţia nerespectării de către funcţionarii vamali a prevederilor art.185 alin.(1) lit.a) din Codul Vamal potrivit cărora : *„(1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în: a) verificarea documentelor şi informaţiilor prezentate în scopuri vamale”,* deoarece:

1.Descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc se regăseşte într-un şir de acte aferente tranzacţieişi anume: invoice, price list, packing list, respectiv cum ar putea influenţa corespondenţa purtată, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cît invoice şi packing list este semnat de ambele părţi, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacţie.

Aceste acte semnate de ambele părţi de facto și reprezintă corespondenţa purtată în vederea negocierii preţului. Or, potrivit art.3 din contract : „*Цены будут представлены Покупателю на базе Preisliste и Invoice, которые периодично будут изменятъся. Preisliste и Invoice будут составной частью договора”.*

2. Reiterează că în invoice, price list, packing list, se regăseşte fără echivoc descrierea în detaliu a mărfurilor, respectiv cum ar putea influenţa comanda/cererea de livrare, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cât invoice şi packing list este semnat de ambele părţi, aceste acte reprezentând voinţa părţilor la

tranzacţie. Or, înaintarea invoice-ului spre aprobare reprezintă în sine confirmarea comenzii.

3. Conform borderoului declaraţiei vamale a fost prezentat invoice nr.20240087 din 30.11.2023, prin urmare rămâne neclară această solicitare abuzivă, deoarece actul solicitat deja a fost prezentat.

4. În partea ce ţine de contract pentru transport, conform borderoului declaraţiei vamale a fost prezentată Factura nr.709 din 01.12.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord" către SRL „Valex Expediţie" drept cheltuieli de transport. Or, contractul între SRL „Ceeportex-Nord" şi transportatorul, nu poate influenţa valoarea în vamă declarată a mărfurilor propriu-zise. Cu toate acestea în cazul în care totuşi Biroul Vamal Centru are careva dubii la suma achitată pentru prestarea serviciilor de transport, acest fapt, poate duce doar la majorarea cheltuielilor de transport şi nicidecum la majorarea valorii în vamă a mărfurilor propriuzise.

5. Factura nr.709 din 01.12.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord" către SRL „Valex Lxpeditie" drept cheltuieli de transport.

6. Referitor la facturile fiscale, atrage atenţia că monitorizarea veniturilor pe teritoriul Republicii Moldova nu ţine de competenţa organului vamal ci de competenţa Inspectoratului Fiscal. Respectiv, facturile fiscale de realizarea mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova nu pot într-un mod sau altul influenţa valoarea în vamă declarată de către agenţii economici.

Prin urmare, probabil, cunoaşterea legislaţiei vamale la nivel scăzut şi neîndeplinirea atribuţiilor de serviciu de rigoare a şi generat emiterea actului de inspecţie contestat şi deciziei de regularizare, fiind impusă necesitatea anulării acestora, deoarece actele aferente tranzacţiei de import din speţă, confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă.

Astfel, argumentele neîntemeiate, ilegale şi solicitările abuzive ale funcţionarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru vin în contradicţie cu prevederile art.118 alin. (1) şi alin.(2) lit.a), lit.b) din Codul Administrativ.

La fel, indică reclamantul că rămâne neclar de unde Biroul vamal Centru a luat aceste preţuri, până la care a fost majorată valoarea în vamă a mărfurilor declarate de SRL „Ceeportex-Nord". Or, potrivit art.81 alin.(l) Cod Vamal: „La *determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacţie a unor mărfuri identice sau similare vândute la acelaşi nivel comercial şi aproximativ în aceleaşi cantităţi ca şi mărfurile care se evaluează".*

Mai atrage atenţia reclamantul, că legiuitorul operează cu noţiunea/sintagma de: „se utilizează valoarea de tranzacţie", anume valoarea de tranzacţie şi nicidecum valoarea majorată de către Serviciul Vamal care este reflectată SIAW sau în un

oarecare alt sistem informaţional al Serviciului Vamal (care de fapt nu a fost adus la cunoştinţa operatorului economic).

Astfel, în speţă valorile mărfurilor similare identificate în SIAW sau în un oarecare alt sistem informaţional al Serviciului Vamal nu pot fi luate în considerare deoarece, de către Biroul Vamal Centru la identificarea valorilor similare nu a fost a fost luat în calcul cantitatea şi condiţiile comerciale aşa cum este prevăzut de art.81 din Cod Vamal.

Încă un moment important la care face trimitere reclamantul, este faptul că nu este clar care metodă de determinare a valorii în vamă figurează în SIAW sau în un oarecare alt sistem informaţional al Serviciului Vamal, metoda declarată de către operatorii economiei sau metoda aplicată de Serviciul Vamal drept urmare a majorării valorii în vamă.

Or, neindicarea în actul de inspecţie a procedurii, mecanismului şi a informaţiilor ce au fost folosite de Biroul Vamal Centru şi care au dus la indicarea valorii mărfurilor de: „1-72.52 lei/kg., 2-72.52 lei/kg., 3-65 lei/buc, 4-72,25 lei kg, 5-5 lei/mtk” duce la încălcarea prevederilor art.119 alin.(1) Cod Administrativ, prin care legiuitorul a prevăzut expres : „conţinutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert”.

Mai mult ca atât, până în prezent SRL „Ceeportex-Nord” nu a fost informată de ce s-a majorat anume până la aceste sume, care informaţie a fost folosită de Biroul Vamal Centru, de ce o autoritate publică face referire la o careva bază de date la care nimeni nu are acces şi cât de legală este aplicarea acesteia față de agenţii economici.

În partea ce ţine de menţiunile din actul de inspecţie precum că : „analizând actele comerciale : price-list şi invoice, nu se specifică o reducere comercială”.

Atrage atenţia, că contractul nu face referire la careva reducere, prin urmare aceasta menţiune este una abuzivă. Totodată, atrage atenţia că funcţionarul vamal probabil a examinat careva alte acte ale altui agent economic, deoarece face menţiunea în actul de inspecţie : „la fel și price-list nu include informaţii cu referire la modificarea preţurilor sau care este preţul de bază de la care a fost negociată reducerea şi care este ponderea acestei reduceri comerciale”.

Or, SRL „Ceeportex-Nord” nu a beneficiat de careva reduceri la cumpărarea mărfurilor de la exportator.

Cu referire la menţiunea în actul de inspecţie precum că: *„deoarece vânzarea se acordă condiţionat la o cantitate de marfă, care la momentul importului încă nu este îndeplinită, clauzele respective nu pot fi luate în considerare în vederea determinării valorii în vamă”*, atrage atenţia instanţei de judecată că 300 000 (trei sute mii) kilograme de marfă în an, nu este o condiţie ce influenţiază preţul, ci o condiţie în vederea prelungirii contractului de vânzare-cumpărare.

Prin urmare, această clauză nicidecum nu poate influenţa valoarea în vamă declarată.

Referitor la faptul că: „*nu a fost prezentată corespondenţa comercială care poate face referire la procesul de stabilire a specificaţiilor tehnice inclusiv cantitativ, informaţii ce privesc încheierea şi negocierea preţului, stabilirea condiţiilor comerciale pentru încheierea tranzacţiei",* atrage atenţia că o astfel de solicitare este una abuzivă. Or, legislaţia vamală nu prevede obligativitatea prezentării corespondenţei, acesta având loc prin intermediul telefoniei mobile. Iar semnarea Invoice-ului de către părţile contractante însăşi reprezintă în sine corespondenţa între părţi.

Totodată, menţionează că în speţă Biroul Vamal Centru şi-a exercitat dreptul discreţionar depăşind limitele legale şi evident că contrar scopului pentru care le-a fost atribuit.

Or, potrivit prevederilor art. 137 alin.(l) Cod Administrativ: *„(1) În exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul".* Altfel spus, autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreţionar. Iar, acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreţionară cuvenită, 6 concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile articolului precitat.

Prin urmare, în speţă Biroul Vamal Centru era obligat prin lege să-şi exercite discreția, dar fără erori discreţionare.

A mai relatat reclamantul că că în speţă este prezentă situaţia hărţuirii intenţionate a agentului economic SRL „Ceeportex-Nord", fiind încălcate grav prevederile Codului administrativ, Codului vamal, prin refuzul ilegal şi nemotivat de a valida declaraţia vamală cu valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord" şi prin înaintarea unor solicitări ilegale de a prezenta acte suplimentare, cu toate că toate actele prezentate confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord".

Totodată, menţionează că toate actele care s-au indicat în prezenta cerere de chemare în judecată se regăsesc la declaraţia vamală nr.20701135698 din 05.12.2023, la actele aferente procedurii prealabile, ce fac parte din dosarul administrativ şi care urmează a fi prezentat de către Biroul Vamal Centru.

În drept, reclamantul SRL „Ceeportex-Nord" și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 81 alin. (1), art. 137 și art. 427 din Codul vamal al Republicii Moldova, precum și pe prevederile art. 5, art. 10, art. 21, art. 28 și art. 225 din Codul administrativ al Republicii Moldova,

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Ceeportex-Nord" împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Centru cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 373 din 27.02.2024, actului

de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070I135698 din 05.12.2023, precum și deciziei adoptate în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr.28/11- 6389 din 16.05.2024.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 octombrie 2025, SRL „Ceeportex - Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de SRL „Ceeportex - Nord" să fie admisă integral, în sensul declarat.

La 30 ianuarie 2026, SRL „Ceeportex - Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a indicat că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025 este nelegală și netemeinică, întrucât instanța de fond ar fi respins eronat acțiunea în contencios administrativ fără a verifica efectiv legalitatea actelor emise de autoritatea vamală.

Apelanta a susținut că la data de 5 decembrie 2023 a depus declarația vamală nr. 20701135698, iar Biroul Vamal Centru a refuzat nejustificat acceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei nr. 1 – valoarea tranzacției, majorând valoarea în vamă a mărfurilor la nivelurile de 72,52 lei/kg pentru articolele nr. 1 și nr. 2, 65 lei/bucată pentru articolul nr. 3, 72,25 lei/kg pentru articolul nr. 4 și 5 lei/m² pentru articolul nr. 5, fapt care a determinat emiterea Deciziei de regularizare nr. 373 din 27 februarie 2024.

Apelanta a evidențiat că valoarea în vamă declarată a fost confirmată prin totalitatea documentelor comerciale prezentate organului vamal, și anume: contractul de vânzare-cumpărare nr. 0108/2023 din 01 august 2023, factura comercială (invoice) nr. 20240087 din 30 noiembrie 2023, lista de prețuri (price-list), factura nr. 709 din 01 decembrie 2023 privind transportul mărfii, certificatul de dezinfectare și scrisoarea de trăsură CMR. Potrivit apelantei, toate aceste documente conțin date concordante privind cantitatea, natura mărfurilor și prețul convenit, demonstrând existența unei legături directe între contract, invoice și price-list, astfel încât nu existau motive legale pentru neacceptarea valorii în vamă declarate.

De asemenea, apelanta a susținut că Biroul Vamal Centru nu a indicat existența unor neconcordanțe sau riscuri concrete care să justifice înlăturarea metodei valorii tranzacției, limitându-se la solicitarea unor documente suplimentare, precum corespondența comercială, comenzile de livrare, proforma, contractul de transport, dispoziții de plată și facturi fiscale. În opinia apelantei, aceste solicitări au fost excesive și lipsite de relevanță pentru stabilirea valorii în vamă, întrucât descrierea detaliată a mărfurilor, condițiile tranzacției și prețul convenit rezultau deja din invoice, packing-list și celelalte documente prezentate. Totodată, s-a invocat că

facturile fiscale emise pe teritoriul Republicii Moldova țin de competența organelor fiscale și nu pot influența valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Un alt argument al apelantei a vizat lipsa motivării actului de inspecție și a deciziei de regularizare. În acest sens, s-a susținut că autoritatea vamală nu a indicat sursa concretă a valorilor utilizate pentru majorarea valorii în vamă și nici procedura ori mecanismul prin care a ajuns la valorile de 72,52 lei/kg, 65 lei/buc., 72,25 lei/kg și 5 lei/m², ceea ce ar contraveni cerințelor de certitudine și motivare prevăzute de legislația administrativă. Apelanta a mai arătat că instanța de fond nu a analizat dacă în sistemul informațional al Serviciului Vamal (SIAW) era înregistrată valoarea declarată de operatorul economic sau valoarea stabilită ulterior de organul vamal.

Totodată, apelanta a contestat utilizarea de către autoritatea vamală a informațiilor din sistemul SIAW privind alte operațiuni de import. S-a susținut că în tabelele prezentate de autoritatea vamală figurează mărfuri noi importate de alți agenți economici, de exemplu îmbrăcăminte uzată importată de la compania Stichting Max Maakt Mogel – Polonia, pentru care au fost acceptate valori de 48,46 lei/kg și 25,91 lei/kg prin metoda valorii tranzacției, în timp ce pentru SRL „Ceeportex-Nord” valoarea în vamă a fost majorată la 72,25 lei/kg pentru îmbrăcăminte uzată importată de la Resales GmbH – Germania. De asemenea, s-a indicat că pentru genți de mână din materiale textile combinate importate de alți operatori economici au fost acceptate valori de 218,88 lei/bucată, în timp ce pentru apelantă a fost utilizată valoarea de 65 lei/bucată, fără a se ține cont de caracteristicile mărfurilor și de condițiile reale ale tranzacției.

În continuare, apelanta a susținut că instanța de fond nu a examinat efectiv legalitatea refuzului autorității vamale de a aplica metoda nr. 1 de determinare a valorii în vamă, limitându-se la preluarea formală a constatărilor administrative. În opinia sa, instanța trebuia să verifice existența unor suspiciuni întemeiate, să analizeze respectarea succesiunii metodelor de determinare a valorii în vamă, să aprecieze toate documentele prezentate în ansamblul lor și să controleze dacă actele administrative contestate sunt motivate, proporționale și emise cu respectarea legii.

Totodată, s-a invocat că prima instanță nu a acordat valoare probatorie cumulativă documentelor depuse și nu s-a expus asupra datelor extrase din sistemul SIAW prezentate de reprezentanții autorității vamale.

În drept, apelanta și-a întemeiat cererea de apel pe prevederile art. 11 lit. b), art. 81 alin. (1) și art. 185 alin. (1) lit. a) din Codul vamal, art. 172 alin. (4) din Legea nr. 1380/1997 cu privire la tariful vamal, pct. 9 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974/2016, precum și pe prevederile art. 93, art. 118 alin. (1)-(3) și art. 119 alin. (1) din Codul administrativ, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și admiterea acțiunii.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză, însă, intimatul Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Centru nu și-a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea apelului:

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost pronunțat public la 13 octombrie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 23 octombrie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*".

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 16 ianuarie 2026, iar motivarea apelului a fost depusă la 30 ianuarie 2026, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*".

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel a fost semnată de avocatul Toma Vitalie, care acționează în interesele apelantei SRL „Ceeportex - Nord", împternicit în baza mandatului avocațial Seria/nr. MA 2279519 din 29 martie 2025 (f.d.32).

Totodată, se atestă că, apelanta a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal, Barcar Cătălina a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul apelantei, SRL „Ceeportex - Nord", avocatul Toma Vitalie nu s-a prezentat, dar a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, Completul judiciar, conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa părții apelante, care a fost citată legal cu privire la timpul și locul examinării cauzei.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel depusă de SRL „Ceeportex - Nord" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a cererii de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 5 decembrie2023, SRL „Ceeportex-Nord” a depus declaraţia vamală cu nr. 2070 I 135698, importând marfa - îmbrăcăminte purtată sau uzată în asortiment; încălţăminte purtată sau uzată; acoperăminte pentru cap purtate sau uzate; accesorii de îmbrăcăminte din piele naturală sau din piele (curele, centuri, banduliere); genţi de umăr şi fără mâner folosite; covoare, covoraşe; fire de lână; articole purtate sau uzate (cearşaf importate din Germania, cu aceeaşi ţară de origine (f.d.a. 66-69).

Fiind înregistrate în Sistemul Informaţional „ASYCUDA WORLD”, care reprezintă sistemul electronic de perfectare a tuturor declaraţiilor vamale, funcționarul vamal a identificat riscul de subevaluare a mărfii la tranzacţia ce vizează declaraţia vamală cu nr. DV 2070 1 135698 din 05.12.2023.

La 5 decembrie 2023, de către inspectorul vamal a fost întocmit actul de inspecţie, prin care declarantul a fost informat despre necesitatea prezentării actelor suplimentare, și anume: Corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului; Comenzile de livrare; Dispoziţia de plată bancară - detaliată; Proforma; Contract pentru transport; act de verificare cu exportatorul, precum şi despre faptul că este în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, sau să solicite procedura de amânare în vederea determinării valorii în vamă în corespundere cu art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal (f.d.a. 54-55).

La 11 decembrie 2023, SRL „Ceeportex-Nord” a depus cerere, solicitând organului vamal dispunerea amânării determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate, motivând prin faptul că nu are posibilitate să prezinte în

termenul stabilit actele solicitate de inspectorul vamal. Agentul economic a specificat că, în cazul dispunerii de către organul vamal a amânării determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate, se obligă să constituie garanţia suficientă în mărimea stabilită de organul vamal (f.d.a. 53).

Urmare a soluționării cererii SRL „Ceeportex-Nord", organul vamal a dispus amânarea determinării definitive a valorii în vamă cu constituirea garanţiei suficiente în mărime de 40607,37 lei. Reclamantul SRL „Ceeportex-Nord" a fost informat că urmează să asigure constituirea garanţiei, precum şi să prezinte în termen de 30 zile actele suplimentare în scopul determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate: corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, comenzile de livrare, dispoziția de plată bancară-detaliată, proforma, contract pentru transport, facturi fiscal (f.d.a. 57).

La 27 februarie 2024, Serviciul vamal, Biroul vamal Centru a emis decizia de regularizare nr.373, iar suma obligației vamale calculată spre încasare, a constituit 40607,37 lei (f.d.a.1-4).

Nefiind de acord, la 11 martie 2024, SRL „Ceeportex-Nord" s-a adresat cu cerere prealabilă către organul vamal, prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 373 din 27.02.2024 și a actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070I135698 din 05.12.2023 (f.d.18-21).

Prin decizia Serviciului vamal nr.28/11-6389 din 16 mai 2024, cererea prealabilă a fost respinsă ca nefondată (f.d.22-24).

Nefiind de acord cu decizia autorității publice, la 6 iunie 2024, SRL „Ceeportex-Nord" s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a respins integral acțiunea în contencios administrativ.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor*

administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul SRL „Ceeportex-Nord" reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar, în speță, reclamantul urmărește anularea deciziei de regularizare nr. 373 din 27 februarie 2024, emisă de Biroul Vamal Centru și a deciziei Serviciului Vamal nr.28/11-6389 din 16 mai 2024, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul SRL „Ceeportex-Nord", cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de*

autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public".

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

La caz, instanța de apel atestă că decizia de regularizare nr. 373 din 27 februarie 2024, emisă de Biroul Vamal Centru și decizia Serviciului Vamal nr.28/11-6389 din 16 mai 2024, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior. Totodată, în sensul art. 10 și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte constituie acte administrative defavorabile reclamantului, or, prin emiterea actelor administrative menționate, reclamantului i-a fost calculată suma obligației vamale spre încasare, în mărime de 40 607,37 lei, cu care acesta nu este de acord.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*".

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat" și de „încălcarea unui drept al său" se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele

drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

În speţă, se atestă că aceste condiţionalităţi au fost respectate de către SRL „Ceeportex-Nord" care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret, astfel încât este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul SRL „Ceeportex-Nord" este destinatarul actelor contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, SRL „Ceeportex-Nord" a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul său de a beneficia de tratamentul tarifar preferenţial la achitarea taxelor vamale. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*".

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*".

Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că, „*până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*".

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul/apelant a respectat procedura prealabilă.

În speță, Completul judiciar reține că, la 11 martie 2024, SRL „Ceeportex-Nord" a înaintat Serviciului Vamal, cererea prealabilă înregistrată cu nr.7211 prin care a solicitat anularea Deciziei de regularizare nr.373 din 27 februarie 2024, emisă de Biroul Vamal Centru al Serviciului vamal al Republicii Moldova.

Prin decizia Serviciului Vamal nr.28/11-6389 din 16 mai 2024 s-a indicat că acțiunile funcționarilor vamali au fost în strictă conformitate cu prevederile legale,

iar argumentele din cererea agentului economic sunt nefondate, fapt pentru care cererea prealabilă a fost respinsă ca nefondată (f.d. 22-24).

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*".

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 6 iunie 2024.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul SRL „Ceeportex-Nord" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. b) și f) din Codul administrativ, „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;* ***f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)***".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*".

La acest capitol, se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că, obiectul examinării în prezenta cauză de contencios administrativ constă în verificarea legalității deciziei de regularizare nr.373 din 27 februarie 2024, emisă de Biroul Vamal Centru. De asemenea, instanța este chemată să se pronunțe asupra legalității răspunsului emis de Serviciul Vamal, prin scrisoarea nr.28/11-6389 din 16 mai 2024, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține următoarele.

Potrivit art.427 Cod vamal nr. 95 din 24.08.2021, *(1) Continuarea derulării regimurilor vamale (import, export, tranzit) iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod se va finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. (2) Procedurile prealabile iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 se vor examina şi finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. Această dispoziţie este valabilă şi pentru procedurile prealabile iniţiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă iniţiată până la data intrării în vigoare a acestuia.*

În conformitate cu prevederile art. 1 alin.(4) Cod vamal din 24.08.2021, *activitatea vamală se desfăşoară în conformitate cu legislaţia în vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declaraţia vamală şi alte documente, cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţie. În cazul trecerii ilegale de mărfuri, inclusiv de mijloace de transport, peste frontiera vamală, se aplică legislaţia vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.*

Potrivit art. 127^{2} alin. (1) lit. a) din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), *la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, obligaţia vamală apare în cazurile cînd: a) mărfurile pasibile de drepturi de import sînt puse în liberă circulaţie;*

Conform art. 127^{13} alin. (1) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal*”.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 (în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), *valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.*

În temeiul art. 6 din Legea cu privire la tariful vamal, *la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale. Modul și condițiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe și coase de pe teritoriul vamal, precum și forma declarației se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege și cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova.*

Conform art. 10 din Legea cu privire la tariful vamal, *valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în*

baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate la alin. (1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

În corespundere cu art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, *la determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii: a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal: - cheltuielile aferente asigurării; - costul transportului; - costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii; b) cheltuielile suportate de cumpărător: - comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisioanelor pentru achiziționarea mărfii; - costul containerelor și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sânt considerate un tot întreg cu marfa; - costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare; c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit: - materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfă; - instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii; - materiale cheltuite la producerea mărfii; - lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii; d) redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit; e) partea din venitul de la orice revânzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.*

În temeiul art. 8 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la tariful vamal*, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de*

declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Potrivit pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016), *în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează în art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare, în conformitate cu pct. 27 alineatul cinci și pct. 29 alineatul doi. Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerințele stabilite.*

În sensul prezentului punct, „suspiciuni întemeiate" pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Conform pct. 29 din Regulament, *pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct. 291 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005.*

În cazul în care organul vamal constată neconcordanțe sau nereguli între datele care se conțin în actele prezentate de declarant și/sau dacă Sistemul Informațional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 292 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date și informații suplimentare, în funcție de specificul tranzacției. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conține cumulativ următoarele date: a) datele de identificare ale vânzătorului și ale cumpărătorului mărfurilor; b) denumirea mărfurilor, cantitatea, prețul pentru fiecare unitate și valoarea totală a mărfurilor; c) semnătura persoanei emitente; d) numărul și data de emitere a facturii; e) condițiile și modalitatea de achitare; f) reducerile și condițiile de aplicare a acestora, după caz; g) condițiile și termenul de livrare; h) natura tranzacției (comercială/necomercială).

Conform pct. 32 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016),

la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacției, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacție, care este egală cu prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care acestea nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacție, organul vamal verifică declarația vamală și documentele de însoțire prezentate, luând în considerare următoarele aspecte: a) corespunderea datelor din declarația vamală în detaliu și datelor din actele prezentate de declarant cu datele și informațiile specificate în D.V.I; b) descrierea în detaliu a mărfurilor și fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenței acesteia; c) lipsa datelor contradictorii sau a unor neregularități din actele prezentate; d) corectitudinea datelor din documentele prezentate privind condițiile de livrare a mărfurilor importate, conform regulilor INCOTERMS; e) declararea, în funcție de specificul tranzacției, a elementelor de inclus în valoarea în vamă suportate de către cumpărător în sensul art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal; f) menționarea condițiilor acordării reducerilor, după caz; g) valoarea în vamă declarată pentru mărfurile destinate punerii în liberă circulație, plasate anterior într-un regim vamal suspensiv sau în zonele economice libere, nu este mai mică decât valoarea facturată, declarată în regimul vamal inițial (cu excepția cazurilor în care prețul definitiv al mărfurilor se stabilește pe bază de cotații bursiere sau prețul mărfii a fost influențat de uzura fizică și/sau de învechire morală), cu ajustarea (după caz, în funcție de specificul tranzacției) la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal; h) lipsa tranzacțiilor noncomerciale: donații, cadouri, mostre; i) lipsa restricțiilor în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepția restricțiilor admise la art. 11 alin.(4) lit. a) din Legea cu privire la tariful vamal; j) lipsa în cadrul tranzacției de vânzare-cumpărare a unor condiții sau prestații a căror valoare nu poate fi determinată; k) lipsa relațiilor de interdependență între participanții la tranzacție, cu excepția cazurilor când interdependența nu influențează valoarea tranzacției; l) lipsa factorilor de risc identificați, în funcție de natura și specificul tranzacției, în baza riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Reieșind din prevederile pct. 33 din Regulamentul citat, atunci când valoarea în vamă determinată de către declarant nu corespunde dispozițiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acționează potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 34 din același Regulament, *în situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție potrivit art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum și în urma verificării aspectelor vizate la pct. 32 alineatul*

doi, se stabileşte conformitatea datelor declarate, organul vamal acceptă metoda de tranzacţie.

În cazul nerespectării dispoziţiilor alineatului unu, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecţie despre: 1) necesitatea prezentării actelor/informaţiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăşi 2 zile lucrătoare; sau 2) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute în art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie; sau 3) dreptul de constituire de către declarant a unei garanţii suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie.

În corespundere cu pct. 36 alin. (2) din Regulamentul menţionat, în situaţia în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanţiei suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie, în conformitate cu prevederile art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 48 din acelaşi Regulament, după plasarea în liberă circulaţie a mărfurilor pentru care s-a constituit o garanţie, stabilirea valorii în vamă se efectuează după examinarea actelor aferente tranzacţiei de import şi/sau prezentate suplimentar la cererea organului vamal ori prezentate de către declarant din propriainiţiativă. În cazul în care informaţia conţinută în actele prezentate nu atestă valoarea în vamă declarată, organul vamal este în drept să întreprindă acţiuni de control prin audit post vămuire şi/sau solicitare administrativă către autoritatea vamală a ţării de expediţie privind verificarea exactităţii valorii de export. Organul vamal va efectua procedura stabilirii valorii în vamă cu caracter definitiv în termenul de valabilitate al garanţiei, potrivit art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal.

În temeiul art. 17^2 alin.(1)-(3), (7)-(8) din Legea cu privire la tariful vamal (în vigoare la data desfăşurării procedurii administrative), *(1) la cererea în scris a declarantului, amânarea determinării definitive a valorii în vamă se dispune: a) în cazul în care este necesară ajustarea preţului efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1), iar declarantul nu poate prezenta la vămuire documentele confirmative pentru determinarea cu exactitate a sumei de ajustat; b) în cazul în care preţul efectiv plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil de a nu include toate plăţile efectuate sau care urmează a fi efectuate la momentul vămuirii, direct sau indirect, ca o condiţie a vânzării mărfurilor importate; c) în situaţia în care pentru determinarea valorii în vamă este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare referitoare la exactitatea şi veridicitatea valorii declarate şi declarantul nu le poate prezenta la momentul efectuării formalităţilor vamale. Procedura de amânare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfii se stabileşte printr-un regulament aprobat de Guvern.*

(2) Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea de tranzacţie care rezultă din documentele prezentate de declarant;

b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă conform art.11 alin.(l), estimată de declarant pe bază de documente justificative şi acceptată de organul vamal şi/sau stabilită pe baza informaţiilor de care dispune organul vamal;

c) orice sumă care poate fi considerată parte a plăţii totale efectuate sau de efectuat, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor de evaluat;

d) informaţiile conţinute în Sistemul informaţional integrat vamal şi/sau informaţiile deţinute de organul vamal la momentul evaluării.

(3) În cazul în care determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul să dispună de mărfuri, cu condiţia să constituie o garanţie suficientă, care să acopere încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfii în cauză. Garanţia suficientă este oferită printr-un depozit bănesc sau o scrisoare de garanţie emisă de o bancă din Republica Moldova (garanţie bancară), sau o garanţie a brokerului vamal.

(7) În cazul în care, în termen de 30 de zile calendaristice de la punerea în liberă circulaţie a mărfii, declarantul nu prezintă documente concludente privind confirmarea valorii în vamă a acesteia, autoritatea vamală procedează la executarea garanţiei, iar operaţiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată.

(7^1) Obligaţia vamală apărută urmare a încheierii procedurii de amînare a determinării definitive a valorii în vamă se încasează din contul garanţiei constituite, imediat după aducerea la cunoştinţa plătitorului vamal a deciziei de regularizare. În cazul dat, majorarea de întîrziere nu se calculează

(8) În cazul în care, în timpul efectuării formalităţilor vamale de import, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art.11, chiar dacă s-ar proceda la amînarea determinării definitive a valorii în vamă, autoritatea vamală aplică prevederile art.12–17 în modul stabilit de prezenta lege, valoarea în vamă determinată astfel avînd caracter definitiv.

Conform pct. 50 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016), *în cazul în care, în urma întreprinderii acțiunilor vizate la pct. 48, valoarea în vamă declarată nu se demonstrează, organul vamal stabilește valoarea în vamă cu caracter definitiv în baza informațiilor deținute, cu informarea declarantului prin actul de inspecție. În situația prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal întocmește decizia de regularizare potrivit prevederilor art. 127^{13} Cod vamal, cu încasarea în totalitate ori în parte a garanției suficiente constituite.*

Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar constată că, argumentele invocate de apelantă sunt neîntemeiate și nu infirmă legalitatea actelor administrative contestate.

În primul rând, nu poate fi reținută susținerea apelantei potrivit căreia autoritatea vamală ar fi refuzat în mod arbitrar acceptarea valorii în vamă declarate prin aplicarea metodei valorii tranzacției. Din materialele cauzei rezultă că, ulterior înregistrării declarației vamale nr. 20701135698 din 05 decembrie 2023, Sistemul Informațional Integrat Vamal „ASYCUDA WORLD" a identificat un risc de subevaluare a mărfii declarate, fapt care a determinat inițierea procedurii de verificare suplimentară a valorii în vamă. Or, identificarea unor asemenea riscuri constituie un temei expres prevăzut de legislația vamală pentru verificarea suplimentară a valorii declarate și pentru solicitarea unor documente suplimentare necesare confirmării realității tranzacției.

Contrar afirmațiilor apelantei, solicitarea documentelor suplimentare nu poate fi calificată drept abuzivă sau nejustificată. Din actul de inspecție rezultă că autoritatea vamală a solicitat prezentarea corespondenței comerciale purtate în vederea negocierii prețului, comenzilor de livrare, dispozițiilor de plată bancară, proformei, contractului de transport și facturilor fiscale de realizare, documente care, prin natura lor, sunt relevante pentru verificarea formării prețului, a condițiilor comerciale ale tranzacției și a veridicității valorii declarate.

Totodată, Completul judiciar reține că însăși apelanta a optat pentru procedura amânării determinării definitive a valorii în vamă, solicitând în mod expres aplicarea acesteia și acceptând constituirea garanției suficiente în cuantum de 40.607,37 lei. Ca urmare, mărfurile au fost puse în liberă circulație, iar declarantei i-a fost acordat un termen suplimentar de 30 de zile pentru prezentarea documentelor solicitate.

Or, alegerea acestei proceduri presupunea obligația declarantului de a prezenta documente concludente care să confirme valoarea în vamă declarată. Cu toate acestea, din înscrisurile dosarului rezultă că, deși la 21 decembrie 2023 au fost prezentate anumite acte suplimentare, acestea nu au înlăturat neclaritățile constatate de organul vamal și nici nu au permis verificarea completă a realității valorii tranzacției.

În acest sens, Completul judiciar observă că actele prezentate suplimentar relevau mai multe neconcordanțe și lacune esențiale. Astfel, contractul de vânzare-cumpărare prevedea posibilitatea modificării periodice a prețurilor, însă documentele comerciale prezentate nu indicau prețul de bază, motivele modificării prețurilor și nici existența ori ponderea eventualelor reduceri comerciale. Totodată, lista de prețuri nu permitea identificarea clară a unității de măsură utilizate la stabilirea prețului, respectiv dacă vânzarea era efectuată per kilogram sau per articol.

De asemenea, autoritatea vamală a constatat că nu a fost prezentată corespondența comercială care să confirme procesul negocierii prețului și stabilirii condițiilor comerciale ale tranzacției, nu au fost prezentate documente care să

confirme plata efectivă a mărfii, nu au fost prezentate facturi fiscale de realizare care să permită compararea mărfurilor sub aspectul valorii în vamă, iar actul de verificare depus nu era contrasemnat de ambele părți ale tranzacției. Totodată, documentele prezentate nu conțineau informații suficiente privind calitatea și gradul de uzură al mărfurilor importate, elemente esențiale în cazul mărfurilor second-hand.

În aceste condiții, Completul judiciar apreciază ca nefondată susținerea apelantei potrivit căreia contractul, invoice-ul și price-list-ul ar confirma „fără echivoc" valoarea în vamă declarată. Simpla existență a acestor documente nu este suficientă atunci când persistă dubii rezonabile cu privire la exactitatea și completitudinea informațiilor pe care acestea le conțin, iar documentele suplimentare solicitate nu sunt prezentate sau nu permit verificarea efectivă a tranzacției comerciale.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantei referitor la pretinsa lipsă de motivare a actului de inspecție și a deciziei de regularizare. Din conținutul acestor acte rezultă că autoritatea vamală a indicat expres circumstanțele de fapt constatate, documentele considerate insuficiente, neconcordanțele identificate și temeiurile legale care au justificat respingerea metodei valorii tranzacției. Prin urmare, actele contestate conțin o motivare suficientă în fapt și în drept, care permite înțelegerea raționamentului urmat de autoritate și exercitarea controlului judecătoresc asupra legalității acestora.

Mai mult, Completul judiciar reține că, în temeiul art. 172 alin. (7) din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 50 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974/2016, în cazul în care declarantul nu prezintă documente concludente privind confirmarea valorii în vamă, autoritatea vamală este obligată să procedeze la executarea garanției constituite și la emiterea deciziei de regularizare. Or, exact această situație s-a produs în cauza dedusă judecății, astfel încât emiterea Deciziei de regularizare nr. 373 din 27 februarie 2024 reprezintă consecința juridică expres prevăzută de lege pentru neconfirmarea valorii declarate.

Or, potrivit art. 11 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, metoda valorii tranzacției nu poate fi aplicată în situația în care autoritatea vamală dispune de motive întemeiate să considere că valoarea declarată nu reflectă valoarea reală a mărfurilor importate. De asemenea, pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, conferă organului vamal dreptul și obligația de a solicita documente și informații suplimentare atunci când datele prezentate nu permit verificarea exactității valorii declarate.

În acest context, Completul judiciar subliniază că sarcina demonstrării valorii în vamă declarate revine în primul rând declarantului. Autoritatea vamală nu este obligată să demonstreze caracterul eronat al fiecărui element al valorii declarate, ci este suficient să identifice circumstanțe obiective care generează dubii rezonabile cu privire la exactitatea acesteia. Odată constatate asemenea dubii și solicitate

documente suplimentare, obligația procedurală se transferă asupra declarantului, care trebuie să prezinte probe concludente și verificabile în susținerea valorii declarate.

La caz, Completul judiciar constată că apelanta nu a înlăturat suspiciunile identificate de autoritatea vamală. Dimpotrivă, documentele prezentate suplimentar au confirmat existența unor neclarități suplimentare privind formarea prețului mărfurilor importate. Astfel, contractul de vânzare-cumpărare prevedea posibilitatea modificării periodice a prețurilor, însă nu conținea criterii obiective de modificare a acestora, iar documentele comerciale anexate nu permiteau identificarea prețului inițial și nici a eventualelor reduceri comerciale aplicate. În consecință, autoritatea vamală nu dispunea de posibilitatea verificării modului concret în care a fost format prețul declarat pentru mărfurile importate.

Mai mult, Completul judiciar reține că nu au fost prezentate documente esențiale pentru verificarea realității tranzacției comerciale, precum corespondența purtată între părțile contractante, comenzile de livrare, documentele privind negocierea prețului și dovezile certe ale efectuării plăților. Or, în lipsa unor asemenea înscrisuri, autoritatea vamală era lipsită de posibilitatea verificării existenței unei tranzacții reale desfășurate la valoarea declarată.

Subsecvent, Completul judiciar consideră relevant faptul că mărfurile importate reprezentau bunuri uzate și second-hand, categorie de produse pentru care evaluarea valorii comerciale este dependentă în mod direct de gradul de uzură, starea tehnică, calitatea și caracteristicile individuale ale bunurilor. În aceste condiții, lipsa unor informații suficiente privind calitatea mărfurilor și gradul lor de uzură împiedica verificarea obiectivă a valorii declarate și justifica efectuarea unor verificări suplimentare de către autoritatea vamală.

Totodată, Completul judiciar apreciază ca nefondată susținerea apelantei potrivit căreia autoritatea vamală ar fi fost obligată să accepte automat valoarea declarată doar în considerarea existenței contractului și a facturii comerciale. Acceptarea valorii tranzacției nu reprezintă o consecință automată a prezentării unor documente comerciale, ci presupune posibilitatea verificării caracterului autentic, complet și credibil al informațiilor conținute în acestea. În situația în care documentele prezentate generează dubii rezonabile sau nu permit verificarea realității tranzacției, autoritatea vamală este îndreptățită să recurgă la procedurile speciale prevăzute de lege.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar reține că apelanta a beneficiat de toate garanțiile procedurale prevăzute de legislația vamală. Aceasta a fost informată despre suspiciunile identificate, despre documentele necesare pentru confirmarea valorii declarate, despre posibilitatea aplicării metodelor alternative de evaluare și despre dreptul de a solicita amânarea determinării definitive a valorii în vamă. Mai mult, la solicitarea sa expresă, autoritatea vamală a admis procedura de amânare și a acordat un termen suplimentar pentru prezentarea documentelor justificative.

Prin urmare, nu poate fi reținută existența vreunei încălcări a principiului bunei administrări sau a dreptului la apărare. Dimpotrivă, materialele cauzei demonstrează că autoritatea vamală a oferit declarantului posibilitatea efectivă de a confirma valoarea declarată și de a înlătura suspiciunile constatate.

Completul judiciar mai reține că procedura amânării determinării definitive a valorii în vamă constituie un mecanism legal menit să protejeze interesele declarantului, permițând punerea mărfurilor în liberă circulație înainte de finalizarea verificărilor. Totuși, beneficiul acestei proceduri este condiționat de executarea obligației corelative a declarantului de a prezenta documentele justificative solicitate. În lipsa îndeplinirii acestei obligații, executarea garanției constituite și emiterea deciziei de regularizare reprezintă consecințe legale expres prevăzute de art. 172 alin. (7) din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 50 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974/2016.

Nu în ultimul rând, Completul judiciar subliniază că instanța de contencios administrativ nu poate substitui autoritatea vamală în aprecierea aspectelor tehnice privind determinarea valorii în vamă, ci verifică exclusiv dacă autoritatea a acționat în limitele competenței sale legale, cu respectarea procedurii și pe baza unor motive obiective. În speță, toate aceste condiții sunt întrunite, întrucât decizia contestată a fost precedată de verificări, solicitări de informații suplimentare, examinarea documentelor prezentate și analiza circumstanțelor relevante ale tranzacției.

În consecință, Completul judiciar constată că actul de inspecție și Decizia de regularizare nr. 373 din 27 februarie 2024 au fost emise în temeiul unor constatări obiective, în conformitate cu normele legislației vamale aplicabile și cu respectarea garanțiilor procedurale ale declarantului, motive pentru care argumentele apelantei nu pot fi reținute ca întemeiate.

Prin urmare, analizând cumulativ circumstanțele cauzei, normele de drept vamal și administrativ incidente, precum și argumentele invocate de apelantă în raport cu poziția expusă de Serviciul Vamal, Completul judiciar conchide că actele administrative contestate au fost emise legal și temeinic, iar instanța de fond a apreciat corect probele administrate, stabilind justificat că acțiunea SRL „Ceeportex - Nord” este neîntemeiată.

Finalmente, Completul de judecată punctează că, apelantul SRL „Ceeportex - Nord”, utilizând calea de atac - apelul, nu a indicat care anume circumstanțe urmau a fi stabilite și nu au fost stabilite de către instanța de fond, precum și nu a indicat din care considerente hotărârea contestată este ilegală, efectuând o reexpunere a cerințelor și poziției formulate în acțiunea de contencios administrativ. Respectiv, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanța inferioară, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de apel, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul apelului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de apel expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să

fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de SRL „Ceeportex - Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de SRL „Ceeportex - Nord” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Toma Vitalie se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 13 octombrie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae